

**Protokół nr 64/2014
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 1 września 2014 r.**

BRM-DPP.0012.12.10.2014

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, obecni byli wszyscy radni – członkowie Komisji.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zaopiniowanie projektów uchwał:

1. zmieniający uchwałę nr LII/1310/13 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2014 rok – **druk nr 1691/14;**
2. zmieniający uchwałę nr LII/1311/13 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta – **druk nr 1692/14;**
3. w sprawie programu współpracy Miasta Wrocławia z organizacjami pozarządowymi w roku 2015 – **druk nr 1649/14;**
4. w sprawie nadania regulaminu Straży Miejskiej Wrocławia – **druk nr 1654/14;**
5. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1673/14;**
6. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1674/14;**
7. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1675/14;**
8. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1676/14;**
9. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1677/14.**

II. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

1. w sprawie rozpatrzenia wezwania pana [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu urbanistycznego Krzyki – Południe w obrębie Partynice we Wrocławiu – **druk nr 1686/14;**
2. w sprawie rozpatrzenia wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Strzegomskiej, Szwedzkiej i Hiszpańskiej we Wrocławiu – **druk nr 1658/14;**
3. w sprawie rozpatrzenia wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie upoważnienia Zarządu Ekosystem Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu utrzymania czystości i porządku – **druk nr 1690/14;**
4. w sprawie rozpatrzenia skargi [REDAKTED] do WSA we Wrocławiu na uchwałę w sprawie upoważnienia Zarządu Ekosystem Spół-

ka z ograniczoną odpowiedzialnością do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu utrzymania czystości i porządku – **druk nr 1670/14**;

5. w sprawie rozpatrzenia skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie określenia zasad rozliczenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli dla których ustalony plan zajęć jest różny w poszczególnych okresach roku szkolnego, określenia zasad udzielania i rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć oraz przyznawania zwolnień od obowiązku realizacji tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin, określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dla nauczycieli realizujących obowiązki określone dla stanowisk o różnym tygodniowym obowiązkowym wymiarze godzin i nauczycieli, dla których nie ustalono obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych oraz określenia zasad zaliczania do wymiaru godzin poszczególnych zajęć w formie zaocznej i w kształceniu na odległość, obowiązujących w szkołach i placówkach prowadzonych przez miasto Wrocław – **druk nr 1689/14**;

6. w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – **druk nr 1659/14**;

7. w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – **druk nr 1660/14**;

8. w sprawie rozpatrzenia skargi [redacted] na Dyrektora Gimnazjum nr 8 we Wrocławiu – **druk nr 1657/14**;

9. w sprawie rozpatrzenia skargi pana [redacted] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 1645/14**;

10. w sprawie rozpatrzenia skargi państwa [redacted] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 1656/14**;

11. w sprawie rozpatrzenia skargi pani [redacted] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 1684/14**;

12. w sprawie rozpatrzenia skargi pani [redacted] na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pacy – **druk nr 1646/14**;

13. w sprawie rozpatrzenia skargi pani [redacted] na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej – **druk nr 1648/14**;

14. w sprawie rozpatrzenia skargi pana [redacted] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – **druk nr 1688/14**;

15. w sprawie rozpatrzenia skargi pani [redacted] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta – **druk nr 1647/14**.

III. Sprawy bieżące:

1. Pismo Pana [redacted] z dnia 7 lipca 2014r. dot. odpowiedzi Komendanta Straży Miejskiej na pismo zainteresowanego w sprawie poprawienia wzajemnych relacji między Strażą Miejską a mieszkańcami.

2. Odpowiedzi Komendanta Straży Miejskiej z dnia 10 i 15 lipca 2014r. dot. pisma Pana [redacted] właściciela kawiarni „Literatka” z dnia 23 czerwca 2014r., w sprawie problemu zebractwa na wrocławskim Rynku.

3. Pismo RO Kuźniki z dnia 24 lipca 2014r. w sprawie zagrożenia dla pieszych i pojazdów, spowodowanego złym stanem lamp na osiedlu Kuźniki.

4. Informacja Przewodniczącego Komisji nt. posiedzenia Komisji, które odbędzie się dnia 5 września br.

IV. Przyjęcie protokołu:

- nr 62/14 z dnia 7 lipca 2014r.

- nr 63/14 z dnia 10 lipca 2014r.

V. Wolne wnioski.

Ad. I.

W tym miejscu Komisja zaopiniowała projekty uchwał w sprawie:

1. zmieniający uchwałę nr LII/1310/13 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2014 rok – **druk nr 1691/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;

2. zmieniający uchwałę nr LII/1311/13 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta – **druk nr 1692/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
3. w sprawie programu współpracy Miasta Wrocławia z organizacjami pozarządowymi w roku 2015 – **druk nr 1649/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
4. w sprawie nadania regulaminu Straży Miejskiej Wrocławia – **druk nr 1654/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
5. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1673/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 1, przeciw – 3, wstrzymało się – 1 radny) **negatywnie** zaopiniować projekt uchwały;
6. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1674/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 1, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
7. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1675/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 1, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
8. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1676/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 1, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
9. w sprawie wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia – **druk nr 1677/14** - postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 1, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały.

Ad. II.

Kolejnym punktem było rozpatrzenie następujących skarg i wezwań:

1) wezwania pana [REDAKOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu urbanistycznego Krzyki – Południe w obrębie Partynice we Wrocławiu – **druk nr 1686/14**. Wobec odrębnego, niż Wzywający stanowiska, Komisja jest zdania, że wezwania należy nie uwzględniać co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie wezwania;

2) wezwania [REDAKOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Strzegomskiej, Szwedzkiej i Hiszpańskiej we Wrocławiu – **druk nr 1658/14**. [REDAKOWANE] (dalej: „Wzywający”), w oparciu o art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, wezwiała Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia prawa jakie nastąpiło w wyniku wejścia w życie uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22.07.2014r. o nr LXI/1564/14 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Strzegomskiej, Szwedzkiej i Hiszpańskiej (dalej: „Uchwała”). W wezwaniu Wzywający krytycznie ocenił rozwiązania przyjęte w Uchwale i zasygnalizował, iż narusza ona przepisy powszechnie obowiązującego prawa poprzez:

- 1) ograniczenie prawa własności Wzywającego, poprzez ustanowienie w § 9 ust.1 pkt 1 lit. a Uchwały całkowitego zakazu umieszczania na elewacjach budynków należących do Wzywającego reklam oraz obok nich wolnostojących nośników reklamowych,
- 2) zwiększenie wymagań dotyczących liczby miejsc postojowych dla obiektów opieki nad dzieckiem i dla edukacji przepisem § 14 ust. 1 pkt 1 lit. i Uchwały,
- 3) przypisanie miejsc postojowych do konkretnego obiektu przepisem § 14 ust.1 pkt 2 oraz dopuszczenie budowy parkingów samodzielnych jedynie jako parkingi podziemne przepisem § 14 ust.1 pkt 3 Uchwały,
- 4) dopuszczenie lokalizacji lokalów usługowych jedynie na pierwszej kondygnacji naziemnej budynku przepisem §18 ust. 3 pkt.1 Uchwały, co znacznie ograniczy handel i uniemożliwi sytuowanie innych obiektów handlowych (małopowierzchnio-

wych), w których pracuje wielu mieszkańców. Wzywający wezwał do dokonania zmian powyższego zapisu uchwały oraz § 19 ust.1 pkt.1 i 2,

5) ustanowienie zapisu § 18 ust. 3 pkt 3 Uchwały. Wzywający wezwał do dopuszczenia budowy pawilonu handlowego oraz parkingu dwupoziomowego nadziemnego na terenie 1MW/2,

6) ustanowienie zapisu § 18 ust. 3 pkt 4 oraz zapisu § 19 ust.3 pkt 3 Uchwały. Wzywający wezwał do umożliwienia budowy parkingu naziemnego jednokondygnacyjnego,

7) ograniczenie prawa własności Wzywającego, poprzez ustanowienie zapisu § 18 ust. 3 pkt 6, § 19 ust.3 pkt 5, § 20 ust. 2 pkt 2 Uchwały. Wzywający wezwał do umożliwienia nadbudowy budynków istniejących o zróżnicowanej wysokości;

8) ustanowienie zapisu § 19 ust. 4 pkt 5 Uchwały oraz § 20 ust. 3 pkt 2 Uchwały. Wzywający wezwał do usunięcia powyższego zapisu, gdyż w powyższym zakresie Prezydent Wrocławia uwzględnił uwagi wniesione przez Spółdzielnię w zakresie dopuszczenia możliwości budowy miejsc postojowych, natomiast w Uchwale uwaga ta nie została ujęta;

9) ustanowienie zapisu § 18 ust. 4 pkt 4 oraz § 21 ust.2 pkt 2 Uchwały. Wzywający wezwał do umożliwienia budowy miejsc parkingowych;

10) ustanowienie zapisu § 22 ust.2 pkt 2 Uchwały i użycie w nim słowa „montaż”. Wzywający wezwał do „nie dopuszczania montażu”, bowiem słowo „montaż” jest nieprecyzyjne;

11) ustanowienie zapisu § 26 ust. 3, § 27 ust. 3, § 31 ust. 3 Uchwały. Wzywający wezwał do umożliwienia dojazdu do obiektu poprzez wydzieloną już geodezyjnie działkę (drogę) przy rzece Ślęży;

12) ustanowienie zapisu § 28, § 29, § 30 Uchwały. Wzywający wskazał, iż przepisy te ograniczają jego prawo własności, bowiem uniemożliwiają budowę budynków wielorodzinnych na terenie 11 UKS oraz na terenie 12Z/1,12Zi 13 Z-UF a także ograniczają możliwość budowy pawilonu handlowego, parkingu zewnętrznego lub wielopoziomowego na terenie 13 - US.

13) ustanowienie zapisu § 32 ust. 2 pkt 3 Uchwały. Wzywający wezwał do dokonania zmiany powyższego zapisu poprzez nieokreślanie graficzne trasy ścieżki rowerowej lub poprowadzenie jej wzdłuż rzeki Ślęży.

Wzywający wskazał ponadto, iż zapisy Uchwały charakteryzują się dużą dowolnością, i uniemożliwiają mu jako właścicielowi prowadzenie inwestycji budynkowych, rekreacyjnych, komunikacyjnych. Powyższe będzie skutkowało ponadto obniżeniem wartości nieruchomości należących do Spółdzielni. Uchwała narusza więc szeroko rozumiane prawo własności Wzywającego. Uchwała ponadto zakłada, iż ruch samochodowy odbywać się będzie istniejącymi już drogami osiedla, co spowoduje jego paraliż komunikacyjny.

Odpowiedzi na powyższe wezwanie udzielił Dyrektor Biura Rozwoju Wrocławia, (dalej: „Dyrektor”). Wskazał on, iż ustalenia dotyczące ograniczenia liczby nośników reklamowych i obiektów informacyjnych są zgodne z aktualnie prowadzoną polityką lokalizowania i porządkowania nośników reklamowych stosowaną we Wrocławiu i opinią Koordynatora Projektu plastycznego wystroju miasta Pani Beaty Urbanowicz. Powyższe ma na celu ograniczenie chaosu reklamowego i dopasowanie reklam do istniejącej architektury. Powyższe stanowisko potwierdzone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia zostało przyjęte Uchwałą Rady Miejskiej Wrocławia nr LIV/3249/06 z dnia 6 lipca 2006 r. wraz ze zmianą przyjętą uchwałą nr L/1467/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 maja 2010 r. Należy wskazać, iż lokalizacja nośników reklamowych nie została w całości zakazana, a jedynie ograniczona. Dyrektor wskazał także, iż konieczna jest budowa miejsc postojowych wokół nowych inwestycji, a ich liczba została ustalona w Uchwale w oparciu o powszechnie stosowane wskaźniki i jest liczbą wystarczającą. Uchwała nie dopuszcza sytuowania nowych garaży w innej formie niż podziemne, gdyż budowa pojedynczych garaży lub parkingów wielopoziomowych zaburza przestrzeń wspólną, ponadto jest formą terenochłonną.

Dyrektor wskazał ponadto, iż założenia przyjęte w planie nie uniemożliwiają mieszkańcom prowadzenia obiektów handlowo – usługowych, ale ograniczają ich lokalizację do lokali usytuowanych na najniższej kondygnacji budynków, celem wyeliminowania tworzenia obiektów o zróżnicowanej architekturze i sytuowania ich

w pawilonach czy w wąskich uliczkach osiedla. Odnośnie zarzutów dotyczących ograniczenia możliwości nadbudowy budynków, Dyrektor wskazał, iż osiedle objęte zakresem działania Wzywającego stanowi architektoniczną i urbanistyczną całość pod względem formy, kształtu oraz założeń przestrzennych co nie może zostać zmienione. Odnośnie zarzutów dotyczących nie uwzględnienia uwag Wzywającego w uchwale, mimo ich zaakceptowania przez Prezydenta Miasta, Dyrektor wskazał, iż są one niezasadne, bowiem Uchwała jest zgodna z zarządzeniami Prezydenta w sprawie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu. Odnośnie infrastruktury drogowej, należy wskazać, iż Zarządca Drogi nie zezwolił na włączenie nowych dróg do ulicy Strzegomskiej, możliwa jest jednak lokalizacja nowych dróg na terenie osiedla i terenach powstających w pobliżu nowych inwestycji co przyczyni się do zmniejszenia ruchu. Ponadto, nie jest możliwym, jak żąda tego Wzywający, aby ciąg pieszo - rowerowy nie został oznaczony na planie, bowiem jest to oznaczenie konieczne dla planu.

Co istotne, w ocenie Organu, który sporządził plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty Uchwałą, w wyniku realizacji ustaleń w nim zawartych, nastąpi uporządkowanie funkcjonalno – przestrzenne obszaru objętego planem, a nowe regulacje prawne umożliwią rozwój i kształtowanie zabudowy w pożądanym na tym terenie kierunku. Ponadto ustalenia planu nie naruszają interesu prawnego i praktycznego Wzywającego.

Ponadto, istotnym jest, iż w rzeczywistości zarzuty Wzywającego sprowadzają się wyłącznie do ograniczenia prawa własności wobec nieruchomości, w związku z ograniczeniem możliwości umieszczania szeroko pojętych reklam na terenach, których właścicielem jest Wzywający, ograniczenia lokalizacji nowych obiektów, w tym mieszkalnych oraz parkingów w innej formie niż garaże podziemne, rozbudowy budynków już istniejących. Tymczasem, co warto podkreślić, nawet najszerze z praw, jakim jest prawo własności nie ma charakteru bezwzględnego. Może doznawać ono szeregu ograniczeń wynikających z przepisów prawa. Z reguły są to przepisy rangi ustawowej. Jednak ustawodawca dopuścił wprowadzenie ograniczeń korzystania z prawa własności do nieruchomości mocą przepisów aktów prawa miejscowego, w tym przepisami Uchwały Rady Miejskiej. Uwzględniając powyższe uznać należy, iż uchwała Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 10.07.2014r. o nr LXI/1564/14 (opublikowana w dniu 22.07.2014 r. w Dzienniku Województwa Dolnośląskiego) w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Strzegomskiej, Szwedzkiej i Hiszpańskiej nie doprowadziła do naruszenia obowiązujących przepisów prawa, a zarzuty Wzywającego są nieuzasadnione.

W ocenie Komisji zarzuty nie znajdują podstaw prawnych a Wzywający opiera się na błędnej interpretacji przepisów prawa, w szczególności dotyczących szeroko rozumianego prawa własności.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie wezwania;

3) wezwania [redacted] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie upoważnienia Zarządu Ekosystem Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu utrzymania czystości i porządku – druk nr 1690/14. Wobec odrębnego, niż Wzywający stanowiska, Komisja jest zdania, że wezwania należy nie uwzględniać co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie wezwania;

4) skargi [redacted] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie upoważnienia Zarządu Ekosystem Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu utrzymania czystości i porządku – druk nr 1670/14. Pismem dnia 23.06.2014r. Skarżąca wniosła o usunięcie naruszenia prawa, które wynika z uchwały Rady Miejskiej Wrocławia nr XXIX/657/12 z dnia 05 lipca 2012 r. w sprawie upoważnienia Zarządu Ekosystem Sp. z o.o. do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu utrzymania czystości i porządku. Powyższe wezwanie do

usunięcia naruszenia prawa nie zostało uwzględnione uchwałą Rady Miejskiej nr LXI/1572/14 z dnia 10 lipca 2014r. Przedmiotowa uchwała zdaniami Skarżącej została podjęta z naruszeniem następujących przepisów prawa:

- 1) art. 143 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz.749, dalej: „Ordynacja Podatkowa”) poprzez jego niezastosowanie i udzielenie upoważnienia do załatwiania spraw podatkowych Zarządowi Ekosystemu sp. z o.o. z naruszeniem w/w przepisu,
- 2) art. 293, 294, 297-299 Ordynacji Podatkowej poprzez udostępnienie danych objętych tajemnicą skarbową osobom nieupoważnionym w świetle w/w przepisów,
- 3) art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 594, dalej: „ustawa o samorządzie gminnym”) poprzez jego niezastosowanie i pominięcie obowiązującego w tym zakresie przepisu szczególnego tj. art. 143 § 1 Ordynacji podatkowej.

Przedmiotowa skarga powiela zarzuty podniesione w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa, które były już przedmiotem obrad Rady Miejskiej, w wyniku których w/w wezwanie nie zostało uwzględnione. Rozpatrując niniejszą skargę, należy ponownie przyjrzeć się poszczególnym zarzutom. Niniejsza skarga sprowadza się głównie do zakwestionowania podstawy prawnej upoważnienia Zarządu Ekosystem sp. z o.o. do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu utrzymywania czystości i porządku.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż nie jest trafne twierdzenie Skarżącej jakoby przepis art.143 §1 Ordynacji Podatkowej wyłączał zastosowanie art. 39 ust.4 ustawy o samorządzie gminnym. Istotnym jest bowiem, iż przepisy powyższe są adresowane do różnych podmiotów. Zgodnie z art. 143 § 1 Ordynacji podatkowej „organ podatkowy może upoważnić funkcjonariusza celnego lub pracownika kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu i w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji, postanowień i zaświadczeń.”

Natomiast art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż: „do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej rada gminy może upoważnić również organ wykonawczy jednostki pomocniczej oraz organy jednostek i podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1”. Są to więc dwa niezależne od siebie przepisy, z których żaden nie jest względem drugiego przepisem szczególnym.

Ponadto Skarżąca w żaden sposób nie udowodniła jakoby art. 39 ustawy o samorządzie gminnym nie mógł stanowić podstawy do wydania zaskarżonej uchwały, a tym samym być podstawą do upoważnienia Ekosystem sp. z o.o. do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu utrzymywania czystości i porządku. Natomiast zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. II OSK 2409/13 przepis art. 39 ust. 4 u.s.g. stanowi podstawę do przekazania przez radę gminy podmiotowi zewnętrznemu kompetencji do wydawania aktów oraz podejmowania wszelkich czynności o charakterze publicznoprawnym, w tym prowadzących do ustalenia (odmowy ustalenia), stwierdzenia (odmowy stwierdzenia), czy też potwierdzenia (odmowy potwierdzenia) uprawnienia lub obowiązków określonych przepisami prawa administracyjnego. Okoliczność, że podejmowane czynności, posiadając niewątpliwie charakter indywidualny, nie muszą wszystkie prowadzić do wydania decyzji, nie może prowadzić do zawężenia możliwej delegacji uprawnienia organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego do władczego działania. Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, iż zgodnie z judykaturą możliwe jest upoważnienie spółki komunalnej do przyjmowania deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Rozpatrując kolejny zarzut, należy zauważyć, iż kwestionowana uchwała, wbrew twierdzeniom Skarżącej nie doprowadziła do udostępnienia danych chronionych tajemnicą skarbową, gdyż nie udostępniała ona informacji, które są objęte taką tajemnicą. W ocenie Komisji zarzuty są bezzasadne, a skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o oddalenie skargi;

5) skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie określenia zasad rozliczenia tygo-

dniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli dla których ustalony plan zajęć jest różny w poszczególnych okresach roku szkolnego, określenia zasad udzielania i rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć oraz przyznawania zwolnień od obowiązku realizacji tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin, określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dla nauczycieli realizujących obowiązki określone dla stanowisk o różnym tygodniowym obowiązkowym wymiarze godzin i nauczycieli, dla których nie ustalono obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych oraz określenia zasad zaliczania do wymiaru godzin poszczególnych zajęć w formie zaocznej i w kształceniu na odległość, obowiązujących w szkołach i placówkach prowadzonych przez miasto Wrocław – **druk nr 1689/14**. Po zapoznaniu się z wyjaśnieniami Dyrektora Departamentu Edukacji, Komisja uznała skargę za uzasadnioną.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o uwzględnienie skargi;

6) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego – druk nr 1659/14. Wskazany rozstrzygnięciem Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność § 5 Uchwały nr LXI/1549/14 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 10 lipca 2014r. w sprawie ustalenia sieci publicznych przedszkoli oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych prowadzonych przez Gminę Wrocław, (dalej: „Uchwała”), we fragmencie: „jednak nie wcześniej niż po upływie 14dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego”. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ nadzoru zarzucił, iż przedmiotowy przepis w sposób istotny narusza prawo, a w szczególności art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2011 r Nr 197,poz.1172) w zw. z art.14a ust.1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. nr 256, poz. 2572).

Należy zauważyć, iż przepis art. 13 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych zawiera katalog aktów prawnych podlegających publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. W niniejszym przypadku Uchwała nie stanowi aktu prawa miejscowego, nie spełnia bowiem kryteriów przewidzianych w art. 94 Konstytucji RP zgodnie, z którym: „organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.”

Uchwała nie zawiera norm o charakterze abstrakcyjnym, generalnym, nie nakłada na żadne podmioty obowiązków czy uprawnień, nie jest podstawą do wydania decyzji. Należy także wskazać, iż ani ustawa o systemie oświaty nie zawiera przepisu o charakterze szczególnym, który stanowiłby o nakazie publikacji Uchwały.

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 30 lipca 214 r. w przedmiocie stwierdzenia nieważności § 5 Uchwały należy uznać za zasadne.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do WSA;

7) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego – druk nr 1660/14. Wskazany rozstrzygnięciem Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność § 4 Uchwały nr LXI/1550/14 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 10 lipca 2014r. w sprawie ustalenia sieci publicznych szkół ponadgimnazjalnych na terenie Wrocławia, dalej: „Uchwała”, we fragmencie: „jednak nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego”. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ nadzoru zarzucił, iż przedmiotowy przepis w sposób istotny narusza prawo, a w szczególności art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2011 r Nr 197,poz.1172) w zw. z art.17 ust.5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. nr 256, poz.2572).

Należy zauważyć, iż przepis art. 13 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych zawiera katalog aktów prawnych podlegających publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. W niniejszym przypadku Uchwała nie stanowi aktu prawa miejscowego, nie spełnia bowiem kryteriów przewidzianych w art. 94 Konstytucji RP, zgodnie

z którym: „organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.”

Uchwała nie zawiera norm o charakterze abstrakcyjnym, generalnym, nie nakłada na żadne podmioty obowiązków czy uprawnień, nie jest podstawą do wydania decyzji. Należy także wskazać, iż ani ustawa o systemie oświaty nie zawiera przepisu o charakterze szczególnym, który stanowiłby o nakazie publikacji Uchwały.

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 31 lipca 2014 r. w przedmiocie stwierdzenia nieważności § 5 Uchwały należy uznać za zasadne.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do WSA;

8) skargi [redacted] na Dyrektora Gimnazjum nr 8 we Wrocławiu – **druk nr 1657/14**. Pismem z dnia 6 czerwca 2014 r., [redacted] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Dyrektora Gimnazjum nr 8 we Wrocławiu (dalej: „Gimnazjum”), zarzucając zaniechanie przeprowadzenia rekrutacji w roku szkolnym 2014/2015, pozbawiając tym samym uczniów dostępu do edukacji w oddziałach przysposabiających do pracy. W ocenie Skarżącego wobec braku przeprowadzenia likwidacji Gimnazjum w trybie art. 59 ustawy o systemie oświaty, nie jest dopuszczalne nie przeprowadzanie rekrutacji do tej szkoły. W odpowiedzi na skargę Departament Edukacji Urzędu Miejskiego Wrocławia, pismem z dnia 7 lipca 2014 r., wskazał, że w dniu 4 lipca 2014 r. organ prowadzący Gimnazjum wyraził zgodę na utworzenie jednej klasy pierwszej przysposabiającej do pracy pod warunkiem naboru do tej klasy co najmniej 20 uczniów. W związku z powyższym uczniowie nie zostali, w ocenie Departamentu, pozbawieni dostępu do edukacji w oddziałach przysposabiających do pracy. Rozpatrując niniejszą skargę Komisja przyjrzała się zarzutom w niej zawartym i dokonała ich rozstrzygnięcia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Wbrew twierdzeniom Skarżącego wstrzymanie naboru do klas I na kolejne lata nie można utożsamiać z likwidacją szkoły lub jej części w świetle art. 59 ustawy o systemie oświaty (Dz.U. z 2004r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), gdyż z istoty likwidacji wynika zaprzestanie działalności placówki względnie jej części, podczas gdy w przedmiotowej sprawie bez przeszkód może być prowadzony nabór do szkoły w kolejnych latach. Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać skargę za bezzasadną. Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

9) skargi pana [redacted] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 1645/14**. Pismem z dnia 26.03.2014 r. Pan [redacted] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na niezasadność pobierania opłat za gospodarowanie odpadami na podstawie tzw. metody mieszanej stosowanej na terenie miasta Wrocławia, wprowadzonej Uchwałą nr XLII/978/13 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 18 kwietnia 2013r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty. Ponadto Skarżący zarzucił, iż Prezydent Miasta Wrocławia nie udzielił mu odpowiedzi na pisma przesłane w dniach 08.07.2013 r., 23.08.2013 r. oraz 27.09.2013 r. w których trzykrotnie zwracał się z prośbą o wyjaśnienie zasadności sposobu obliczania opłat za gospodarowanie odpadami pobieranymi od mieszkańców oraz ich rozróżnienia w zależności od wielkości zajmowanego lokalu. Wskazał ponadto, iż pobieranie opłat w różnych wysokościach od poszczególnych obywateli jest niezgodne z prawem. Zamiast Prezydenta Miasta odpowiedzi na dwa pierwsze pisma zostały udzielone przez Eko – System sp. z o.o. Skarżący wskazał, iż przedmiotowych odpowiedzi nie przyjmuje do wiadomości, bowiem Eko – System sp. z o.o. nie był adresatem jego pism. Skarżący wniósł o zwrot nienależnie pobranej należności w wysokości 28,89 zł, jego zdaniem bowiem nadpłaca on od 10 miesięcy bezzasadnie za gospodarowanie odpadami kwotę 2,89 zł miesięcznie. Odpowiedzi na skargę udzielił Wiceprezydent Wrocławia (dalej: „Wiceprezydent”) pismem z dnia 18.07.2014r., w którym wskazał, iż obowiązujące na terenie Gminy Wrocław metody i stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi są regulowane Uchwałą nr XLII/978/13 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 18 kwietnia

2013r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty (dalej: „Uchwała”) i są one zgodne z art. 6k ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013r. poz.1399 z późn. zm.), który nakazuje Radzie Gminy dokonać wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Katalog powyższych metod został określony w art. 6j w/w ustawy. Na tej podstawie we Wrocławiu przyjęto system mieszany – uzależniono metodę ustalania opłaty od powierzchni przypadającej na jednego mieszkańca danego lokalu, rodzaju zabudowy nieruchomości oraz sposobu zbiórki odpadów. Wiceprezydent podkreślił, iż pisma Skarżącego z dnia 23.08.2013r. oraz 27.09.2013r. dotyczą tego samego zagadnienia tj. przyjętej Uchwałą metody obliczania opłat za zagospodarowanie odpadami. Dlatego też uznano, że odpowiedź z dnia 12.09.2013r. na pisma Skarżącego wyczerpuje stanowisko Gminy w tym zakresie. Natomiast odpowiedź na pismo z dnia 11.03.2014r. została udzielona pismem z dnia 26.03.2014r.

W niniejszej sprawie Komisja zwróciła uwagę na fakt, iż Uchwała nr XLII/978/13 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 18 kwietnia 2013r. w sprawie metod ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty jest obowiązującym aktem prawa, a więc stanowi źródło prawa miejscowego zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji RP. Dlatego też do czasu gdy akt ten nie zostanie uchylony jest on aktem bezwzględnie obowiązującym na terenie Gminy Wrocław, a zarzuty Skarżącego w zakresie bezprawności przyjętych metod obliczania opłat za gospodarowanie odpadami są bezpodstawne. Jednocześnie należy zauważyć, iż Wojewoda Dolnośląski przekazał niniejszą skargę do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, celem sprawdzenia zasadności zarzutów Skarżącego w zakresie przyjętych w Uchwale metod ustalania opłat.

Odnosząc się do zarzutu bezzasadności Organu w zakresie braku udzielenia odpowiedzi na pismo Skarżącego z dnia 27.09.2013 r. obecna na posiedzeniu Komisji Dyrektor Ekosystem sp. z o.o. wyjaśniła, że na pismo z dnia 27.09.2013r. nie udzielono odpowiedzi, ponieważ zawierało te same żądania, co pismo z dnia 23.08.2013r., na które udzielono już wcześniej odpowiedzi pismem z dnia 12.09.2013r. A zatem sprawa została już wcześniej rozstrzygnięta merytorycznie. Dlatego zarzut ten należy uznać za bezzasadny.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

10) skargi [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 1656/14. Pismem z dnia 21.07.2014r. Państwo [REDAKTOWANE] Milewscy (dalej: „Skarżący”) złożyli skargę na bezzasadność Gminy Wrocław w zakresie składanych zgłoszeń o istnieniu zagrożenia epidemiologiczno – sanitarnego, stwarzającego zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców budynku położonego przy ul. [REDAKTOWANE] we Wrocławiu. Skarżący podnieśli, iż [REDAKTOWANE], któremu na mocy wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 22.07.2004r. przydzielono prawo korzystania z jednego z pomieszczeń (pokoju z balkonem) lokalu nr [REDAKTOWANE] w budynku położonym przy ul. [REDAKTOWANE] we Wrocławiu, przechowuje w nim śmieci w postaci odpadów, pustych opakowań, butelek, starej odzieży, co stanowi zagrożenie pożarowe i epidemiologiczne dla mieszkańców. W konsekwencji powyższego miały już miejsce dwa pożary. Mając powyższe na uwadze Skarżący skierowali stosowne pisma do Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnej oraz Wojewódzkiej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej. Skarżący podnieśli także, iż Gmina Wrocław nie podjęła żadnych działań w stosunku do [REDAKTOWANE]. Ponadto Skarżący podnieśli, iż odmówiono im osobistego spotkania z Prezydentem, a także z Dyrektorem Wydziału Lokali Mieszkalnych. Nie uwzględniono także ich licznych skarg na działania Zarządu Zasobu Komunalnego i Wydziału Lokali Mieszkalnych Gminy Wrocław. Skarżący zwrócili także uwagę, iż [REDAKTOWANE] zaprzestał uiszczania jakichkolwiek opłat związanych z korzystaniem z lokalu oraz wyprowadził się z niego. Odpowiedzi na skargę udzielił Wiceprezydent Wrocławia Wojciech Adamski (dalej: „Wiceprezydent”) pismem z dnia 07.08.2014 r., w którym wskazał, iż wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 22.07.2004 r. małżeństwo [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] zostało rozwiązane przez rozwód. Sąd w wyroku tym orzekł o sposobie korzysta-

nia przez byłych małżonków ze wspólnego mieszkania – przyznał [REDAKTOWANE] prawo do wyłącznego korzystania z 1 pokoju z balkonem. Brak jest jakichkolwiek orzeczeń Sądu lub innych dokumentów, które świadczyłyby o tym, iż prawo to obecnie nie przysługuje już [REDAKTOWANE]. Wiceprezydent wyjaśnił ponadto, iż pożar rzeczy przechowywanych przez [REDAKTOWANE] na balkonie w noc sylwestrową 2013/2014 był skutkiem prawdopodobnie upadku petard wystrzelonych przez osoby trzecie na przechowywane na balkonie rzeczy. Wielokrotnie podejmowano próby przeprowadzenia spotkania z udziałem obojga skonfliktowanych, byłych małżonków, celem ustalenia sposobu udostępnienia lokalu dla wykonania prac remontowych elementów uszkodzonych podczas pożaru, a także uzgodnienia sposobu uporządkowania rzeczy należących do Pana [REDAKTOWANE]. Powyższe próby okazały się bezskuteczne. Wiceprezydent podkreślił, iż oboje byli małżonkowie skarżą się wzajemnie na groźby narażenia życia skierowane pod swoim adresem przez drugiego byłego współmałżonka. Dodatkowo Pan [REDAKTOWANE] skarży się, iż była żona uniemożliwia mu dostęp do mieszkania. Ponadto Pan [REDAKTOWANE] nie posiada numeru telefonu oraz często zmienia adresy do korespondencji, co sprawia, że kontakt z nim jest utrudniony. Wiceprezydent podniósł ponadto, iż Skarżącym przysługuje prawo do dochodzenia swoich praw na drodze cywilno – prawnej, o czym Pani [REDAKTOWANE] była wielokrotnie informowana. Niezależnie od powyższego Zarząd Zasobu Komunalnego został zobowiązany do kontynuowania wysiłków mających na celu osiągnięcie porozumienia z byłymi małżonkami umożliwiającego wykonanie prac remontowych w zajmowanym przez nich lokalu oraz uporządkowanie rzeczy należących do pana [REDAKTOWANE]. Wiceprezydent wskazał, iż na wszystkie pisma Skarżącego odpowiedzi były udzielane w ustawowym terminie, w związku z czym nie doszło do beczynności ze strony organów i pracowników Gminy Wrocław. Rozpatrując niniejszą skargę należy wskazać, iż zgodnie z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 267, dalej: „kpa”) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. W niniejszej sprawie nie doszło do spełnienia powyższych przesłanek. Ponadto sprawa pozostaje w toku przed Zarządem Zasobu Komunalnego we Wrocławiu, który w dalszym ciągu próbuje doprowadzić do ugody pomiędzy byłymi małżonkami w zakresie zgodnego korzystania ze wspólnego lokalu. Na uwagę zasługuje fakt, iż zgodnie z poglądami doktryny skarga (z art. 227 k.p.a.) jest prawnym środkiem obrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ogólnego lub szczególnego, ani też nie mogą stanowić podstawy do powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.[..] (B. Adamiak, J. Borkowski, KPA. Komentarz, wyd. 10, Warszawa 2009). W niniejszej sprawie Skarżący powinni dochodzić swoich praw na drodze procesu cywilnego przed sądem powszechnym. Zgodnie bowiem z art. 13 pkt 1 i pkt 2 jeżeli lokator wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali w budynku, inny lokator lub właściciel innego lokalu w tym budynku może wytoczyć powództwo o rozwiązanie przez sąd stosunku prawnego uprawniającego do używania lokalu i nakazanie jego opróżnienia. Współlokator może wytoczyć powództwo o nakazanie przez sąd eksmisji małżonka, rozwiedzionego małżonka lub innego współlokatora tego samego lokalu, jeżeli ten swoim rażąco nagannym postępowaniem uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie. A zatem niniejsza skarga jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

11) skargi pani [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 1684/14. Pismem z dnia 29.07.2014 r. pani [REDAKTOWANE] (dalej: „Skarżąca”) wniosła skargę, w której nie zgodziła się ze sposobem rozpatrzenia jej poprzedniej skargi z dnia 17.07.2014 r., która została rozpatrzona i nie uwzględniona przez Radę Miejską Wrocławia uchwałą nr XXVI/613/12 z dnia 17.05.2012 r. Skarżąca podniosła, iż Prezydent Wrocławia rażąco narusza obowiąz-

zujące ustawy i nie wykonuje uchwały Rady Miejskiej Wrocławia XIX/603/00. Ponadto wskazała, iż w niniejszej sprawie pojawiły się nowe okoliczności w postaci wpisów w księgach wieczystych dotyczących działek [REDAKTED], [REDAKTED] AM 3 obręb [REDAKTED], a co za tym idzie jej poprzednia skarga dotycząca działek nr [REDAKTED] była zasadna, co potwierdza dokonany przez Sąd wpis ostrzeżenia do Księgi wieczystej o niezgodności jej treści z rzeczywistym stanem prawnym, który stanowi, iż właścicielem w/w nieruchomości jest Gmina Wrocław. Skarżąca podniosła ponadto zarzut niedopełnienia obowiązków przez Prezydenta Wrocławia jako funkcjonariusza publicznego, tj. obowiązku wyrażonego w art. 98 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami poprzez zaniechanie złożenia wniosków do ksiąg wieczystych o ujawnienie praw Gminy Wrocław do działek nr [REDAKTED], [REDAKTED] AM obręb [REDAKTED]. Wskutek powyższego wpisy w księgach wieczystych są niezgodne z rzeczywistym stanem prawnym, a działki przeznaczone pod drogę gminną stają się przedmiotem obrotu nieruchomościami (np. działka [REDAKTED]). Mając na uwadze powyższe Skarżąca wskazała, iż Prezydent Wrocławia nie dopełnił obowiązku wyrażonego w art. 35 i 36 ustawy o księgach wieczystych i hipotece nie zgłaszając stosowych wniosków do Ksiąg wieczystych ponadto naruszył ustawę Prawo Geodezyjne i Kartograficzne oraz Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa poprzez nie ujawnienie zmian w Ewidencji gruntów i budynków.

Stanowisko do skargi zajął Wiceprezydent Wrocławia Wojciech Adamski (dalej: „Wiceprezydent”) pismem z dnia 06.08.2014 r., w którym stwierdził, iż zarzuty sformułowane przez Skarżącą są bezpodstawne. Okoliczności niniejszej sprawy zostały dokładnie zbadane, wskutek czego nie dopatrzone się naruszeń prawa ze strony Prezydenta Wrocławia i podległych mu służb. Stosowne wyjaśnienia zostały przesłane Skarżącej, Najwyższej Izbie Kontroli oraz Radzie Miejskiej Wrocławia w pismach z 10 maja 2012 r. oraz 14 marca 2013 r. Wskutek ostatniej skargi zostało ponadto przeprowadzone dodatkowe postępowanie wyjaśniające, w wyniku którego ustalono, iż grunty położone w obrębie Strachowice, oznaczone jako działki [REDAKTED] oraz [REDAKTED] AM3 znajdują się na obszarze przeznaczonym zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego osiedla Osiniec, przyjętym uchwałą nr XIX/603/00 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 23.03.2000 r. pod ulicę klasy dojazdowej (oznaczonej symbolem 5KD). Ulica ta nie uzyskała jednak kategorii ulicy publicznej, ma ona natomiast służyć obsłudze komunikacyjnej nieruchomości wzdłuż niej położonych. Plan nie przewiduje, aby ulica ta służyła powiązaniu komunikacyjnemu pozostałych obszarów.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów skargi, Wiceprezydent wskazał, iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż w stosunku do działek nr [REDAKTED] i [REDAKTED] nastąpił skutek wskazany w art.98 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Przepis ten przewiduje, iż działki gruntu wydzielone pod drogi publiczne z nieruchomości, której podział został dokonany na wniosek właściciela przechodzą z mocy prawa odpowiednio na rzecz gminy, powiatu, województwa, Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja zatwierdzająca podział stała się ostateczna. W niniejszej sprawie nie doszło zaś do wydzielenia gruntu pod drogi publiczne. Przedmiotowe działki nie przeszły więc z mocy prawa na Gminę Wrocław.

Ponadto bezzasadnym jest zarzut Skarżącej dotyczący braku dokonania wpisu stosownych danych do ewidencji gruntów i budynków, bowiem zmiana danych w w/w ewidencji została dokonana zgodnie z prawomocnymi decyzjami zatwierdzającymi projekty podziałów spornych nieruchomości. Odnosząc się do kwestii wpisów w Księgach Wieczystych (prowadzonych dla działek [REDAKTED] oraz [REDAKTED] dotyczących ostrzeżeń o niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, Wiceprezydent wskazał, że wpisy te nie rozstrzygają jeszcze o kwestii prawa własności do nieruchomości. Gmina Wrocław złożyła dnia 24 czerwca 2014r. do Sądy Rejonowego dla Wrocławia Krzyków skargę na orzeczenie referendarza sądowego, zaskarżając w całości orzeczenie z dnia 9 czerwca 2014r. w przedmiocie wpisu ostrzeżenia o niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Sprawa pozostaje więc dalej w toku. Ponadto na uwagę zasługuje fakt, iż podnoszone przez Skarżącą kwestie były przedmiotem obrad Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa Publicznego Rady Miejskiej Wrocławia w dniu 15.04.2012 r., na którym uznano, iż nie doszło do naruszenia prawa przez Gminę

Wrocław w przedmiotowej sprawie, co zostało potwierdzone w uchwale nr XXVI/613/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 17 maja 2012r.

Rozpatrując niniejszą skargę Komisja zwróciła uwagę, iż jest to kolejna skarga tego samego podmiotu w tej samej sprawie, która nie zawiera nowych treści, lecz jest wyrazem niezadowolenia Skarżącej ze sposobu załatwienia jej sprawy. Mając na uwadze fakt, iż w dalszym ciągu toczy się postępowanie sądowe związane z wpisem do ksiąg wieczystych, prowadzonych dla nieruchomości objętych niniejszą skargą, ostrzeżenia o niezgodności ich treści z rzeczywistym stanem prawnym, nie jest możliwa weryfikacja zarzutu Skarżącej dotyczącej bezczynności Prezydenta Miasta Wrocławia w zakresie ujawnienia w Księgach wieczystych prawa własności na rzecz Gminy Wrocław. Zgodnie z poglądami doktryny skarga (z art. 227 k.p.a.) jest prawnym środkiem obrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ogólnego lub szczególnego ani też nie mogą stanowić podstawy do powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.[...] (B. Adamiak, J. Borkowski, KPA. Komentarz, wyd. 10, Warszawa 2009). Ponadto, zgodnie z obowiązującą w procedurze administracyjnej zasadą jednotorowości proceduralnej czynności postępowania skargowego nie mogą zastępować procedury sądowej. Mając powyższe na uwadze, zdaniem Komisji w niniejszej sprawie nie doszło do zmiany sytuacji faktycznej, bowiem nie zapadło prawomocne orzeczenie Sądu, ostateczna decyzja Organu, etc., które pozwalałyby dokonać wpisu prawa własności Gminy Wrocław w Księdze wieczystej.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 1, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi.

12) skargi pani [REDAKTOWANE] na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy – **druk nr 1646/14.** Pismem z dnia 09.05.2014r. Pani [REDAKTOWANE] (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu na opieszale udzielanie odpowiedzi na jej pisma. Skarżąca wskazała, iż każdorazowo odpowiedź na jej pisma jest udzielana wiele tygodni (nawet miesiąc). Ponadto na ostatnie jej pismo odpowiedź nie została udzielona od ponad 30 dni. Skarżąca zwróciła się także o wyjaśnienie kwestii legalności wpisania przez Powiatowy Urząd Pracy we Wrocławiu do umowy o przyznanie jednorazowych środków z Europejskiego Funduszu Społecznego na podjęcie działalności gospodarczej zapisu dotyczącego obowiązku uzyskiwania przychodów w każdym miesiącu objętym przedmiotową umową, gdyż w/w Urząd nie uwzględnił żądania Skarżącej dotyczącego wykreślenia przedmiotowego zapisu z umowy.

Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”) pismem z dnia 09 lipca 2014r., w którym wskazał, iż Skarżąca złożyła wniosek o przyznanie jednorazowych środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej w dniu 05.02.2014 r. Dyrektor wskazał, iż długi czas oczekiwania przez Skarżącą na odpowiedź na jej pisma wynika z faktu, iż wniosek ten musiał zostać zweryfikowany wg powszechnie obowiązujących procedur. Jednocześnie istotnym jest fakt, iż wniosek ten został rozpatrzony pozytywnie, a Skarżąca w dniu 17 czerwca 2014r. podpisała umowę o przyznanie środków z Europejskiego Funduszu Społecznego na podjęcie działalności gospodarczej. Dyrektor wskazał ponadto, iż nie było możliwe uwzględnienie wniosku Skarżącej w zakresie zmiany wzoru umowy, który Skarżąca ostatecznie podpisała w zakresie dotyczącym braku konieczności uzyskiwania przychodów w każdym miesiącu nowopodjętej, dofinansowanej działalności gospodarczej. Niosłoby to bowiem ryzyko fikcyjnego zakładania działalności gospodarczej celem uzyskania przedmiotowego dofinansowania. Nadto, Dyrektor wskazał, iż zgodnie z treścią art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r., poz. 672 ze zm.) prowadzenie działalności gospodarczej musi mieć charakter ciągły, zorganizowany i zarobkowy. Wyznacznik zarobkowego celu działalności pozwala zakwalifikować konkretną działalność jako działalność gospodarczą. Działalność pozbawiona tego aspektu nie może być działalnością gospodarczą.

Rozpatrując skargę należy zwrócić uwagę, iż w art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) udzielono Ministrowi właściwemu do spraw pracy delegacji do ustalenia w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowych warunków i trybu dokonywania refundacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a oraz ust. 1a,
- 2) szczegółowych warunków i trybu przyznawania bezrobotnemu oraz osobom, o których mowa w ust. 1b, jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania

- mając na względzie zwiększenie mobilności oraz poziomu zatrudnienia bezrobotnych, racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy de minimis w przypadku refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz w przypadku pomocy przyznawanej bezrobotnemu lub osobom określonym w ust. 1b w postaci jednorazowej wypłaty środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub refundacji kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących podjęcia takiej działalności.

Ponieważ ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) nie zawiera definicji legalnej działalności gospodarczej na potrzeby realizacji przyznania jednorazowych środków z Europejskiego Funduszu Społecznego na podjęcie działalności gospodarczej, pojęcie to zostało zdefiniowane w dokumentacji konkursowej, a następnie poszerzone w umowie o element dochodowy. Podyktowane to było szczególną troską o środki publiczne. Ponadto należy stwierdzić, że kwestionowany zapis poddany został licznym kontrolom i nigdy żaden z organów prowadzących kontrolę nie zakwestionował go.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

13) skargi pani [REDAKCYJNA] na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej – **druk nr 1648/14.** Pismem z dnia 13.07.2014 r. Pani [REDAKCYJNA] (dalej: „Skarżąca”) wniosła za pomocą wiadomości e-mail skargę na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej (dalej: „Dyrektor MOPS”). Skarżąca podniosła, iż Dyrektor MOPS odmówił jej przyznania turnusu rehabilitacyjnego, pomimo jej złego stanu zdrowia, podczas, gdy taki turnus został jej zdaniem bezpodstawnie przyznany jej siostrze alkoholice. Skarżąca podniosła także, iż MOPS rozpatruje jej wnioski przez zbyt długo. W kolejnym zarzucie podniosła ona, iż dodatkowo MOPS cofnął jej wszelkie przyznawane dotąd świadczenia. Skarżąca zgłosiła także, iż sądy zbyt długo rozpatrują jej wniosek o rentę, a w Przychodni Car – Med. bezpodstawnie odmówiono jej konsultacji z neurologiem. Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor MOPS pismem z dnia 28.07.2014r., w którym wskazał, iż zarzut Skarżącej dotyczy w istocie odmowy przyznania dofinansowania do turnusu rehabilitacyjnego ze środków PFRON. Szczegółowe kryteria przyznawania tych świadczeń reguluje ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 z późn. zm.). Są to między innymi kryteria odnoszące się do stopnia niepełnosprawności oraz wysokości uzyskiwanych dochodów. Ustawodawca wskazał ponadto w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych (Dz. U. Nr 230, poz. 1694, dalej: Rozporządzenie) kategorie osób posiadających pierwszeństwo w zakresie przyznawania dofinansowania. Są to osoby posiadające orzeczenie o zaliczeniu do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz w wieku do 16 lat lub do 24 lat uczące i niepracujące bez względu na stopień niepełnosprawności. Dyrektor MOPS wyjaśnił, iż turnusy rehabilitacyjne cieszą się bardzo dużą popularnością wśród społeczeństwa, w związku z czym corocznie wpływa do MOPS ok. 1500 wniosków o przyznanie dofinansowania na uczestniczenie w takim turnusie. Ze względu na ograniczoną ilość środków finansowych nie jest możliwym uwzględnienie wszystkich wniosków pomimo, iż osoby, które je złożyły spełniają kryteria ustawowe. Funduszy wystarcza bowiem na dofinansowanie dla ok. 250 osób rocznie. Ponadto Dyrektor wyjaśnił, iż termin na załatwienie wniosku to zgodnie z Rozporządzeniem 30 dni. W przypadku gdy w okresie tym brak jest środków na przyznanie dofinansowania wydaje się decyzję odmowną. Nie jest możliwe ponowne rozpoznanie tego samego wniosku. Dyrektor zaznaczył, iż Skarżąca w roku 2012 r.

otrzymała dofinansowanie do turnusu rehabilitacyjnego. Obecnie nie było możliwe pozytywne rozpatrzenie jej wniosku ze względu na brak środków pieniężnych. Dyrektor poinformował także, że istnieje możliwość ponowienia wniosku w ciągu roku kalendarzowego o przyznanie przedmiotowego dofinansowania.

Odnosząc się do drugiego zarzutu Skarżącej dotyczącego cofnięcia w stosunku do Skarżącej wszystkich pobieranych przez nią świadczeń, Dyrektor wskazał, iż zapewne chodzi w tym wypadku o przyznanie zasiłku stałego do dnia 31 maja 2014r. decyzją nr ZOBU/ZS/000174 z dnia 18 czerwca 2014r. zmieniającą decyzję z dnia 1 października 2013r. nr ZOBU/ZS/000236/2013, która przyznała ten zasiłek dla Skarżącej na okres od 1 września 2013r. do 30 września 2016r. Powyższe było skutkiem uzyskania informacji o uzyskanym przez Skarżącą dochodzie w kwocie 32.500,00 zł tytułem dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej oraz 4.200,00 zł tytułem wsparcia pomostowego dla osób bezrobotnych. Tym samym Skarżąca przekroczyła ustawowe kryterium dochodowe, które umożliwia przyznanie zasiłku stałego. Istotnym jest, iż Skarżąca odwołała się od przedmiotowej decyzji, a sprawa pozostaje obecnie w toku przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym we Wrocławiu. Dyrektor wskazał ponadto, iż MOPS w dalszym ciągu wypłaca Skarżącej zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł miesięcznie.

Zgodnie z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 267, dalej: „kpa”) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Rada Miejska Wrocławia nie jest uprawniona do rozstrzygania w zakresie rozstrzygania o przewlekłości postępowań sądowych, ani też o zasadności odmowy udzielenia Skarżącej konsultacji lekarskiej przez lekarza neurologa w przychodni Car - Med., powyższe zarzuty nie mogą być także przedmiotem Skargi w trybie art.227 kpa.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącej w zakresie odmowy przyznania dofinansowania do turnusu rehabilitacyjnego ze środków PFRON, należy wskazać, iż kryteria przyznawania tych świadczeń reguluje ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych (Dz. U. Nr 230, poz. 1694). Pomimo jednak spełnienia przez wnioskodawcę wszystkich kryteriów wskazanych w w/w aktach prawnych istnieje możliwość nieotrzymania dofinansowania z przyczyn obiektywnych – braku środków na wypłatę takiego świadczenia. W takim przypadku nie można doszukać się zaś zaniedbania lub nienależytego wykonywania zadań przez MOPS i jego pracowników, czy też zawinionego naruszenia praworządności lub interesów skarżącej. MOPS we Wrocławiu nie ma bowiem wpływu na ilość otrzymywanych środków z PFRON. Ponadto w przypadku, gdy wniosek Skarżącej został nie uwzględniony ma ona prawo do złożenia kolejnego wniosku w tym samym roku, który ma szansę zostać pozytywnie rozpatrzony.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu Skarżącej dotyczącego cofnięcia w stosunku do Skarżącej wszystkich pobieranych przez nią świadczeń, po pierwsze należy wskazać, iż jest on w części nieprawdziwy, bowiem Skarżąca nadal pobiera zasiłek pielęgnacyjny. Prawdą jest zaś, iż Skarżącej nie przysługuje już obecnie zasiłek stały. Mając na uwadze fakt, iż Skarżąca odwołała się od decyzji nr ZOBU/ZS/000174 z dnia 18 czerwca 2014r. zmieniającej decyzję z dnia 1 października 2013r. nr ZOBU/ZS/000236/2013 do Samorządowego Kolegium Odwoławczego należy wskazać, iż Rada Miejska nie posiada kompetencji w zakresie zmiany zaskarżonej decyzji. W procedurze administracyjnej, której przepisy są w przedmiotowej sprawie właściwe, obowiązuje zasada jednotorowości proceduralnej, zgodnie z którą wykluczona została możliwość stosowania różnych procedur równoległe w tej samej sprawie. Ponadto czynności postępowania skargowego w trybie działu VIII k.p.a. nie mogą podważać trwałości orzeczeń sądowych i decyzji administracyjnych. Postępowanie skargowe nie może być także konkurencyjne w stosunku do żadnej innej prawnie uregulowanej procedury stosowanej przed organami państwowymi lub społecznymi [...] t.j. do przepisów o postępowaniu administracyjnym szczegól-

nym przed niektórymi organami administracji publicznej, a więc w sprawach podatkowych, kontroli skarbowej, w sprawach celnych czy też w niektórych sprawach wykroczeń i oczywiście przed wszystkimi sądami. Skarżąca jest stroną postępowania, które toczy się przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym, tym samym posiada ona szereg możliwości obrony swoich praw i interesów. Zgodnie z poglądami doktryny skarga (z art. 227 k.p.a.) jest prawnym środkiem obrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ogólnego lub szczególnego ani też nie mogą stanowić podstawy do powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.[...] (B. Adamiak, J. Borkowski, KPA. Komentarz, wyd.10, Warszawa 2009). W ocenie Komisji niniejsza skarga jest w całości bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

14) skargi pana [REDAKTOWANO] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego – **druk nr 1688/14**. Pismem z dnia 23.07.2014 r. pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego we Wrocławiu p. Piotra Pasia (dalej: „Dyrektor”), iż ten obrażał go publicznie podczas spotkania mieszkańców budynku położonego przy placu [REDAKTOWANO] używając wobec niego wielokrotnie słów, które nie przystoją osobie na tym stanowisku. Skarżący podniósł ponadto, iż Dyrektor dopuszcza się bezczynności – braku działań zmierzających do prawidłowego korzystania z podwórka przy ul. [REDAKTOWANO]. Skarżący podniósł, iż Dyrektor zezwolił na zrobienie z rzeczonego podwórka drogi przejazdowej łączącej ulicę Nożowniczą z ulicą Kotlarską oraz nakazał namalowanie przejścia dla pieszych oraz zamontowania progów zwalniających, które po kilku dniach popękały i obecnie przejeżdżające samochody generują bardzo duży hałas oraz uszkadzają samochody mieszkańców. Ponadto na podwórku doszło już do potrącenia sąsiadki, a z elewacji budynków odpadają duże połacie tynków. Skarżący podniósł, iż Dyrektor odmówił mu udostępnienia dokumentacji, która dopuszcza do ruchu pojazdy kołowe pow. 2,5 tony, które sprawiają, iż droga na podwórku zapadła się i uszkodziła instalacje przeciwburzowe, co skutkuje zalewaniem piwnic nawet przy małym deszczu. Skarżący zarzucił ponadto, iż na podwórku pomimo ustanowienia identyfikatorów umożliwiających parkowanie we wnęce podwórkowej tylko mieszkańcom, parkują samochody z obcymi rejestracjami, a część identyfikatorów została wystawiona po znajomości. Skarżący wniósł skargę na działania kierownika Biura Obsługi Klienta nr 1, p. [REDAKTOWANO] (dalej: „Kierownik”). Zdaniem Skarżącego Kierownik wraz z Dyrektorem działają na szkodę miasta Wrocławia, Urzędu Miasta oraz mieszkańców. Stanowisko do skargi zajął Dyrektor Zasobu Zarządu Komunalnego we Wrocławiu Piotr Paś (dalej: „Dyrektor”) pismem z dnia 22 sierpnia 2014 r., w którym zaznaczył, iż kwestia ograniczenia grona użytkowników podwórka przy ul. Plac [REDAKTOWANO] tylko do osób zamieszkujących sąsiednie budynki była przedmiotem licznych petycji Skarżącego na przestrzeni lat. Stanowisko władz samorządowych, w tym Wiceprezydenta Wrocławia jest w tym przedmiocie jednoznaczne – teren ten ma służyć wszystkim mieszkańcom i powinien być ogólnodostępny. Uprzywilejowanie mieszkańców budynku przy pl. [REDAKTOWANO] byłoby naruszeniem prawa miejscowego oraz przedmiotem konfliktów ze strony pozostałych mieszkańców. Gmina Wrocław zaproponowała wydzierżawienie spornego terenu Wspólnotom Mieszkaniowym budynków znajdujących się w pobliżu podwórka, co nie zostało jednak przez nie zaakceptowane. Ze względu na rewitalizację Placu [REDAKTOWANO] i utworzenie parkingu podziemnego ulica [REDAKTOWANO] została pozbawiona dojazdu, co sprawiło, że kierowcy wykorzystywali sporne podwórko, celem przejazdu, co faktycznie spowodowało zagrożenie dla mieszkańców. Mając powyższe na uwadze, Zarząd Zasobu Komunalnego zarządzający tym terenem dokonał ograniczenia strefy ruchu oraz ograniczył uprawnienia do wjazdu i przejazdu przez drogę wewnętrzną tylko do samochodów osobowych, które są zarejestrowane na adres mieszkańców plac [REDAKTOWANO] oraz ul. [REDAKTOWANO]. Dla uprawnionych pojazdów wydano stosowne identyfikatory, a Straż Miejska prowadzi doraźne kontrole, sprawdzając czy nie przejeżdżają przez podwórze inne pojazdy i mandatując kierowców niestosujących się do oznakowania. Dyrektor wskazał także, iż wyda-

wanie stosownych identyfikatorów, umożliwiających wjazd i parkowanie na spornym podwórzu były wydawane po szczegółowej weryfikacji, jedynie dla mieszkańców budynków przy placu [REDAKTOWANE] oraz ul. [REDAKTOWANE]. Mając na uwadze fakt, iż Straż Miejska nie ma możliwości stosowania częstszych kontroli, Zarząd Zasobu Komunalnego zamontował uchylne blokady, do których klucze otrzymali jedynie mieszkańcy budynków przy placu [REDAKTOWANE] oraz ul. [REDAKTOWANE]. Odnosząc się do zarzutu publicznego obrażenia Skarżącego, Dyrektor wyjaśnił, iż Skarżący na spotkaniu z mieszkańcami, które odbyło się w miesiącu lipcu b.r. zachowywał się w stosunku do niego bardzo wojowniczo, roszczeniowo, bezpardonowo, agresywnie. W związku z tym Dyrektor zwrócił mu uwagę w sposób stanowczy, jednak kulturalny, bez naruszania godności Skarżącego. Odnosnie zarzutu złego stanu budynków przy placu [REDAKTOWANE] Dyrektor wskazał, iż powinien on być kierowany do Wspólnoty Mieszkaniowej, w tym wypadku Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej „Centrum sp. z o.o.”

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie jest możliwa weryfikacja zarzutu Skarżącego dotyczącego publicznego obrażenia jego osoby przez Dyrektora. Należy jednak wskazać, iż jeżeli faktycznie doszło do naruszenia jego dóbr osobistych, to Skarżący może dochodzić swoich praw na drodze postępowania sądowego poprzez powództwo cywilne lub też poprzez kierowanie zarzutów prawnokarnych dotyczących zniesławienia jego osoby przez Dyrektora. Istotnym jest, iż zgodnie z art. 227 kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. W niniejszej sprawie Skarżący wskazując na bezczynność Dyrektora nie przedstawił dowodów na poparcie swoich zarzutów. Zdaniem Komisji w niniejszej sprawie brak jest przesłanek bezczynności. Ponadto Skarżący nie wykazał, aby w niniejszej sprawie doszło do wypełnienia dyspozycji przepisu art. 227 kpa w innym zakresie. A zatem niniejsza skarga jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie skargi;

15) skargi pani [REDAKTOWANE] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta - **druk nr 1647/14**. Pismem z dnia 14.07.2014 r. pani [REDAKTOWANE] (dalej: „Skarżąca”) wniosła skargę na brak udzielenia odpowiedzi przez pracownika Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: „ZDIUM”) na pismo dotyczące wyceny inwestycji pokrycia nawierzchnią utwardzoną drogi gruntowej tzw. sięgacza przy ul. [REDAKTOWANE] we Wrocławiu, prowadzącego do posesji Skarżącej, w ramach programu inicjatyw lokalnych z dnia 28 lutego 2014r. Do dnia wniesienia skargi odpowiedź na przedmiotowe pismo nie została bowiem udzielona.

Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor ZDIUM pismem z dnia 24.07.2014r., w którym wskazał, iż zarzut Skarżącej był zasadny. W wyniku postępowania wyjaśniającego ustalono, iż pracownik zajmujący się sprawą Skarżącej nie udzielił odpowiedzi na jej pismo w ustawowym terminie, w wyniku czego nastąpiła przewlekłość postępowania. Powyższe zaniechanie zostało jednak natychmiast naprawione – pismem z dnia 14.07.2014r. udzielono Skarżącej odpowiedzi na pismo z dnia 28 lutego 2014r. Dyrektor wskazał, iż powyższe zaniechanie pracownika miało charakter incydentalny, a Skarżący nie doznał w jego wyniku szkody. Ponadto pracownik, który dopuścił się zaniechania jest osobą sumienną i bardzo cenioną. Po rozmowie z Dyrektorem wyraził żal z zaistniałej sytuacji i obiecał, iż więcej się ona powtórzy. Jednocześnie Dyrektor zapewnił, iż zostały podjęte działania korygujące, mające na celu wyeliminowanie podobnych sytuacji w przyszłości.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, iż sprawa Skarżącej została załatwiona po kilku miesiącach. Odpowiedź na Pismo skarżącej z dnia 28 lutego 2014r. zostało udzielone w dniu 14.07.2014r., a więc po 5,5 miesiącach, co za tym idzie zarzut Skarżącej dotyczący nieterminowego załatwiania sprawy jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o uwzględnienie skargi.

Ad. III.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1. Pismo Pana [REDACTED] z dnia 7 lipca 2014r. dot. odpowiedzi Komendanta Straży Miejskiej na pismo zainteresowanego w sprawie poprawienia wzajemnych relacji między Strażą Miejską a mieszkańcami. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.
2. Odpowiedzi Komendanta Straży Miejskiej z dnia 10 i 15 lipca 2014r. dot. pisma Pana [REDACTED], właściciela kawiarni „Literatka” z dnia 23 czerwca 2014r., w sprawie problemu żebractwa na wrocławskim Rynku. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.
3. Pismo RO Kuźniki z dnia 24 lipca 2014r. w sprawie zagrożenia dla pieszych i pojazdów, spowodowanego złym stanem lamp na osiedlu Kuźniki. Komisja postanowiła zwrócić się Zarządu Dróg i Utrzymywania Miasta z prośbą o ustosunkowanie się do przedmiotowego pisma.
4. Informacja Przewodniczącego Komisji nt. posiedzenia Komisji, które odbędzie się dnia 5 września br. Przewodniczący poinformował członków Komisji, że jest to posiedzenie wyjazdowe, wspólne z Komisją ds. Osiedli, na zaproszenie Straży Miejskiej. Wizytowane będą oddziały Straży Miejskiej przy ul. Pautscha i ul. Wysockiej we Wrocławiu.

Ad. IV.

Następnie Komisja zatwierdziła protokół nr 62/14 z dnia 7 lipca 2014r. i nr 63/14 z dnia 10 lipca 2014r.

Ad. V.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji wyznaczył termin kolejnego posiedzenia na dzień 5 września 2014r. Na tym posiedzenie zamknięto.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

K. Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

Elżbieta Bocheńska - Zarzycka